

УДК 33.336.1:352

Ю. В. Біляк,

к. е. н, доцент кафедри фінансів,

Національний університет біоресурсів і природокористування України

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9766-4780>

DOI: 10.32702/2306-6792.2026.10.270

МЕТОДИ ВПЛИВУ НА ФІНАНСОВУ БЕЗПЕКУ ЧЕРЕЗ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ КОНФЛІКТІВ

Y. Biliak,

PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Finance,

National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine

METHODS OF INFLUENCING FINANCIAL SECURITY THROUGH THE REGULATION OF ECONOMIC CONFLICTS

У статті обґрунтовано теоретико-методологічні підходи до систематизації методів впливу на фінансову безпеку суб'єктів господарювання в аграрній сфері в умовах економічної нестабільності, конфліктності зовнішнього середовища та посилення багаторівневих загроз. Доведено, що фінансова безпека аграрних суб'єктів господарювання формується під впливом не лише внутрішніх фінансово-економічних рішень, а й широкого спектра зовнішніх і внутрішніх регуляторів, управлінських практик, соціально-інституційних механізмів та поведінкових чинників, що зумовлює необхідність застосування комплексного підходу до визначення методів впливу на процеси фінансового забезпечення.

Обґрунтовано доцільність класифікації методів впливу на фінансову безпеку в аграрній сфері за рівнем їх застосування, функціональним призначенням та характером регуляторного впливу. Визначено, що до групи методів макро- та мезорівневого впливу доцільно відносити правові, адміністративні та соціальні методи, які застосовуються на рівні держави, галузі або регіону з метою формування інституційних, нормативно-правових, соціально-економічних та організаційних умов фінансового забезпечення, мінімізації системних ризиків і врегулювання економічних конфліктів. Доведено, що саме ці методи створюють зовнішнє середовище функціонування суб'єктів господарювання та визначають рівень їхньої вразливості до дестабілізаційних процесів.

До методів мікрорівневого впливу віднесено організаційні, управлінські та психологічні методи, які реалізуються на рівні окремих суб'єктів господарювання, їх структурних підрозділів та учасників соціально-економічних відносин. Встановлено, що зазначені методи забезпечують внутрішню узгодженість процесів фінансового забезпечення, сприяють формуванню адаптивних механізмів управління, підвищенню якості прийняття фінансових рішень, зниженню рівня внутрішньоорганізаційних конфліктів, посиленню мотивації та відповідальності персоналу, а також розвитку культури фінансової безпеки на рівні підприємства.

Окремо обґрунтовано універсальний характер фінансових та економічних методів впливу, які можуть застосовуватися як на макро-, так і на мікрорівні та виступають безпосередніми інструментами регулювання фінансових потоків, структури капіталу, ліквідності, платоспроможності, інвестиційної активності, витрат, доходів, ризиків і фінансових результатів. Доведено, що саме універсальність фінансових та економічних методів забезпечує їх інтеграційну роль у системі фінансового забезпечення аграрних суб'єктів господарювання.

Доведено, що ефективність впливу на фінансову безпеку в аграрній сфері визначається не окремим використанням певних методів, а рівнем їхньої функціональної узгодженості, комплексності застосування та адаптації до специфіки аграрного виробництва, типу загроз і характеру економічних конфліктів. Запропонований підхід дозволяє розглядати систему методів впливу на фінансову безпеку як багаторівневу, багатофункціональну та адаптивну систему, що забезпечує формування сприятливих умов фінансового забезпечення, підвищення стійкості суб'єктів господарювання та посилення їх здатності до довгострокового функціонування й розвитку.

Отримані результати дають можливість використовувати запропоновану систематизацію методів впливу для удосконалення державної, галузевої та корпоративної політики фінансового забезпечення, підвищення обґрунтованості управлінських рішень, зниження рівня конфліктності господарського середовища та посилення фінансової стійкості суб'єктів господарювання аграрної сфери.

This article substantiates theoretical and methodological approaches to systematizing methods of influencing the financial security of agricultural enterprises in the context of economic instability, a conflict-ridden external environment, and intensifying multi-level threats. It is demonstrated that the financial security of agricultural business entities is shaped not only by internal financial and economic decisions but also by a wide range of external and internal regulators, management practices, socio-institutional mechanisms, and behavioral factors, which necessitates the application of a comprehensive approach to determining methods of influencing financial security processes.

The paper justifies the classification of methods for influencing financial security in the agricultural sector based on their level of application, functional purpose, and nature of regulatory impact. It has been determined that the group of macro— and meso-level influence methods should include legal, administrative, and social methods applied at the state, sectoral, or regional level to create institutional, regulatory, socio-economic, and organizational conditions for financial security, minimize systemic risks, and resolve economic conflicts. It has been demonstrated that it is precisely these methods that create the external environment in which economic entities operate and determine their level of vulnerability to destabilizing processes.

Micro-level influence methods include organizational, managerial, and psychological methods that are implemented at the level of individual business entities, their structural units, and participants in socio-economic relations. It has been established that these methods ensure the internal consistency of financial security processes, contribute to the formation of adaptive management mechanisms, improve the quality of financial decision-making, reduce the level of internal organizational conflicts, strengthen staff motivation and accountability, and foster a culture of financial security at the enterprise level.

The universal nature of financial and economic methods of influence is specifically substantiated; these methods can be applied at both the macro- and micro-levels and serve as direct instruments for regulating financial flows, capital structure, liquidity, solvency, investment activity, expenses, revenues, risks, and financial results. It is demonstrated that it is precisely the universality of financial and economic methods that ensures their integrative role in the system of financial security for agricultural entities.

It has been demonstrated that the effectiveness of measures to ensure financial security in the agricultural sector is determined not by the isolated use of specific methods, but by the degree of their functional coordination, the comprehensiveness of their application, and their adaptation to the specific characteristics of agricultural production, the nature of threats, and the nature of economic conflicts. The proposed approach allows for viewing the system of methods for influencing financial security as a multi-level, multifunctional, and adaptive system that ensures the creation of favorable conditions for financial security, increases the resilience of economic entities, and strengthens their capacity for long-term operation and development.

The results obtained make it possible to use the proposed systematization of methods of influence to improve state, sectoral, and corporate financial security policies, increase the soundness of management decisions, reduce the level of conflict in the business environment, and strengthen the financial resilience of economic entities in the agricultural sector.

Ключові слова: методи впливу на фінансову безпеку, фінансова поведінка, фінансова безпека, фінансове убезпечення, пріоритети фінансового убезпечення, фінансові небезпеки, фінансова стратегія, критерії фінансового убезпечення, економічний конфлікт інтересів.

Key words: methods of influencing financial security, financial behavior, financial security, financial protection, priorities of financial protection, financial risks, financial strategy, criteria for financial protection, economic conflict of interest.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

У сучасних умовах функціонування аграрного сектору економіки фінансова безпека суб'єктів господарювання формується під впливом складної сукупності внутрішніх і зовнішніх чинників, серед яких особливого значення набувають економічні конфлікти, військові загрози, логістичні обмеження, енер-

гетична нестабільність, майнові ризики, інституційна невизначеність та екологічні виклики. За таких умов забезпечення фінансової безпеки аграрних підприємств не може обмежуватися виключно застосуванням фінансово-економічних інструментів, оскільки фінансові небезпеки формуються також під впливом правових, адміністративних, соціальних, організаційних, управлінських і психологічних чинників.

Це зумовлює необхідність розширення наукових підходів до розуміння фінансового

убезпечення як багаторівневого процесу, що потребує використання системи взаємопов'язаних методів впливу. Відтак важливого наукового і практичного значення набуває систематизація методів впливу на фінансову безпеку суб'єктів господарювання аграрної сфери з урахуванням рівня їх застосування, функціонального призначення та ролі у врегулюванні економічних конфліктів.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

У сучасних наукових дослідженнях фінансова безпека підприємств дедалі частіше розглядається як результат цілеспрямованого управлінського впливу на фінансові, організаційні та інституційні процеси. Значний внесок у розвиток підходів до дослідження фінансової безпеки, ризик-менеджменту та адаптивного розвитку підприємств зробили С. Василішин [1], Н. Танклевська [2], І. Журавльова [3], Н. Трусова, О. Гривківська [4] та інші вчені.

Окремі аспекти правового, адміністративного, соціального, організаційного та управлінського впливу на функціонування підприємств висвітлено у працях О. Амоші [5], В. Геєця [6], О. Грішнєвої [7], Л. Федулової [8], О. Кузьміна [9]. Водночас, попри наявний науковий доробок, питання систематизації методів впливу на фінансову безпеку суб'єктів господарювання аграрної сфери, їх класифікації за рівнями застосування та роллю у врегулюванні економічних конфліктів залишаються недостатньо розробленими, що й зумовлює необхідність подальших досліджень у цьому напрямі.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою статті є обґрунтування науково-методичного підходу до моделювання фінансової поведінки суб'єктів господарювання аграрної сфери залежно від обраного критерію фінансового забезпечення.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Врахування пріоритетів фінансової безпеки (до сукупності пріоритетів фінансової безпеки варто віднести забезпечення енергетичної безпеки, запобігання фінансовим проблемам через негативний вплив на навколишнє природне середовище, оптимізацію логістики упродовж усього ланцюжка вартості, запобігання майновим конфліктам власності та рейдерським атакам, захист майнових матеріальних й

нематеріальних активів та земель, оптимізацію джерел фінансування та структури капіталу, раціоналізацію розміщення залучених коштів в активах, оптимізацію структури виробництва та диференціацію ринків, забезпечення ефективної та високої ділової активності, поліпшення співпраці з партнерами та контрагентами, підтримування фінансової стабільності, контроль за фінансовими потоками, управління ризиками, оптимізація витрат, розвиток фінансової грамотності) у врегулюванні економічних конфліктів вимагає залучення низки спеціальних методів та інструментів впливу. До основних методів впливу на фінансову безпеку в аграрній сфері можна віднести вісім ключових груп, що можуть бути застосовані як на рівні держави, галузі чи регіону для формування зовнішніх умов забезпечення та врегулювання економічних конфліктів (зокрема правові, адміністративні, соціальні), так і на рівні окремих суб'єктів господарювання та учасників соціально-економічних відносин в аграрній сфері для створення внутрішніх предикторів стабілізації (зокрема, організаційних, управлінських, психологічних). Поряд з тим, фінансові та економічні методи за своєю природою характеризуються універсальним впливом і можуть застосовуватися на різних рівнях управління й регулювання господарських відносин. Загалом до методів впливу віднесено: 1) правові, 2) адміністративні, 3) управлінські, 4) організаційні, 5) соціальні, 6) психологічні, 7) економічні, 8) фінансові (рис. 1).

Правові методи впливу реалізуються через формування низки законодавчих та нормативно-правових актів, норм та правил, що встановлюються державою. По-суті вони утворюють умови функціонування бізнес-середовища, в якому працюють суб'єкти господарювання та інші учасники ринкових відносин, забезпечують засади регулювання господарської діяльності та взаємин між сторонами. Основними засобами реалізації правових методів є закони, накази державних органів, норми і нормативи, контракти, угоди, ліцензії тощо. Основною метою застосування правових методів є упорядкування соціально-економічних відносин в аграрній сфері, охорона та розвиток прав, свобод і обов'язків учасників цих відносин, а також забезпечення правової відповідності діяльності суб'єктів господарювання із вимогами, що висуває держава. Ключовою особливістю цих методів впливу є їх обов'язковий характер, адже порушення правових норм призводить до різних видів відповідальності, у т. ч. штрафних і фінансових санкцій, припинення діяльності

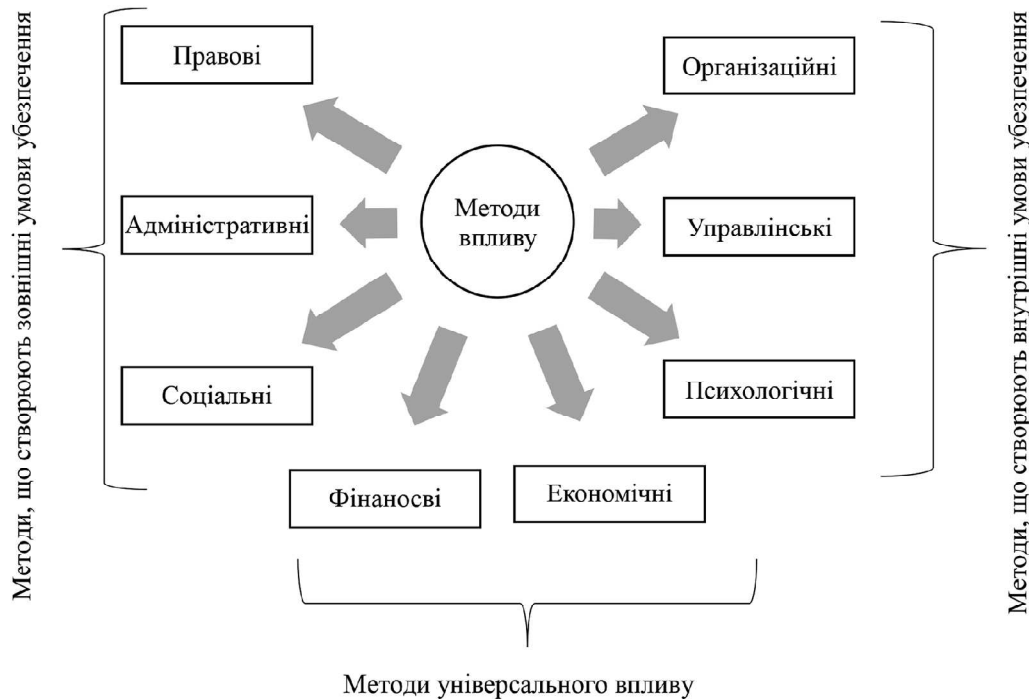

Рис. 1. Методи впливу на фінансову безпеку через регулювання економічних конфліктів

Джерело: запропоновано автором

суб'єкта господарювання, обмеження або припинення права власності або вільного розпорядження активами, судових позовів та навіть кримінальної відповідальності. Із-за обов'язкового характеру використання правові методи менш гнучкі порівняно з іншими групами методів та потребують створення й функціонування органів нагляду і контролю (податкових, митних, органів антикорупційного контролю, екологічного контролю, сертифікації та стандартизації, ліцензування, органів антимонопольного контролю тощо), через що прямо пов'язані з іншою групою методів — адміністративними. Будучи методами, що створюють зовнішні умови фінансового забезпечення, тим не менш правові методи впливають і на внутрішні аспекти діяльності аграрного бізнесу, адже встановлюють правила взаємодії із працівниками, власниками, контрагентами, споживачами, державними органами, забезпечують захист інтересів всіх сторін в межах правового поля, знижують ризики недоброчесних дій, а отже й виникнення економічних конфліктів.

Адміністративні методи тісно пов'язані із реалізацією правових, однак являють собою відокремлену групу зі своїми цілями та завданнями, підходами та результатами використання. Якщо правові методи утворюють законодавче підґрунтя для роботи бізнес-середовища та врегулювання соціально-економічних відносин

між суб'єктами господарювання та іншими суб'єктами, то адміністративні методи націлені на практичну реалізацію цих умов, впровадження їх в життя. Адміністративні методи переважною часткою засновуються на державному регулюванні економіки та покликані забезпечувати виконання законів та нормативно-правових актів. Наприклад, податкове регулювання економіки як адміністративний метод покликаний забезпечувати дотримання податкового законодавства і практичну реалізацію податкової політики держави. Адміністративні методи застосовуються органами державної влади, а також контролюючими органами й організаціями, аудиторськими установами, консультативними та дорадчими службами тощо та мають здебільшого обов'язковий характер виконання. Основною їх метою є досягнення суспільних інтересів через реалізацію державної економічної політики й дотримання економічної стабільності та безпеки. Як і правові, адміністративні методи порівняно негнучкі, а їхні підходи універсальні для всіх суб'єктів господарювання у відповідності до законодавчо-правових норм.

Соціальні методи впливу пов'язані із людським фактором. Вони зорієнтовані на впливи на групи людей, соціальні процеси та соціальні відносини. Цю групу методів можна віднести до тих, що переважно формують зовнішні умови для ведення аграрної діяльності, однак не по-

вною мірою. Адже, соціальні методи зосереджуються як на взаємодії суб'єкта господарювання із соціумом, так на формування соціальної взаємодії в середині робочого колективу, корпоративній культурі, командній роботі, груповій динаміці, групових нормах поведінки, соціальних ролях, лідерстві, соціальному кліматі в організації. Через це вони тісно пов'язані із психологічними методами впливу, але застосовуються для вирішення не індивідуальних проблем особистості, а для покращення групових процесів: розвитку командної роботи, підвищення соціальної згуртованості, поліпшення міжособистісної комунікації та корпоративної культури. Основна мета використання соціальних методів полягає в створенні ефективного соціального середовища та поліпшення взаємодії людей.

Організаційні методи впливу спрямовані на оптимізацію внутрішніх процесів у суб'єктів господарювання аграрної сфери, вдосконалення їх організаційної структури, розподіл функціоналу між різними підрозділами та службами, організацію системи планування, контролю, координації та мотивації, розробку та впровадження внутрішніх регламентів і стандартів роботи, розподілу обов'язків та відповідальності менеджменту, працівників і спеціалістів, формування чіткої ієрархії, що унеможливує дублювання обов'язків та поліпшує координацію тощо. Ці методи, які дозволяють суб'єкту господарювання утворювати свої правила і норми для внутрішнього середовища, можна розглядати як певний аналог правових методів, які утворюють правила та норми для зовнішнього середовища. Метою використання організаційних методів є оптимізація умов та процесу здійснення внутрішньої діяльності, а також підвищення її ефективності. Організаційні методи носять добровільний характер стосовно менеджменту суб'єкта господарювання. Адже їх запровадження цілком залежить від дій керівництва і є результатом внутрішніх управлінських рішень. Однак в середині підприємства організаційні методи можуть ставати обов'язковими для виконання. Водночас, за зміни ринкової ситуації, умов ведення бізнесу, будь-яких внутрішніх пертурбацій, зміни стратегії тощо, організаційні методи можуть змінюватися і оновлюватися, адже за своєю природою вони гнучкі та адаптивні.

Методи управлінського впливу для внутрішнього середовища суб'єкта господарювання дещо схожі на адміністративні методи для зовнішнього середовища. Вони застосовуються менеджментом для вирішення задач щодо реа-

лізації власної господарської діяльності, управління ресурсами, забезпечення ефективності. У традиційному сенсі вони не є примусовими, адже залежать, як і організаційні методи, від рішень керівництва. Частіше вони носять координаційний або мотиваційний характер. Однак в середині суб'єкта господарювання, як правило, набувають обов'язковості щодо виконання. Основна мета управлінських методів — забезпечення ефективності господарської діяльності, конкурентоспроможності підприємства та його фінансової стійкості. Вони спрямовані на внутрішні інтереси бізнесу, однак природньо відбиваються на його взаємодії із зовнішнім оточенням. Основні інструменти управлінських методів засновані на функціях менеджменту і включають стратегічне і поточне планування, аналіз, моніторинг і контроль, мотивацію та стимулювання, координацію, делегування повноважень, внутрішній консалтинг. Ці методи характеризуються високою гнучкістю, можуть швидко адаптуватися до змін, умов зовнішнього середовища та внутрішніх потреб бізнесу. Оскільки прийняття управлінських рішень часто перебуває під впливом особливостей характеру, типу поведінки, компетентностей і інших характеристик менеджера, управлінські методи можуть бути доволі індивідуалістичними.

Психологічні методи впливу тісно пов'язані із соціальними. Однак вони мають відмінний фокус та механізми впливу, а також сфери застосування. Психологічні методи фокусуються на людині (працівнику, спеціалісті, менеджері, власнику тощо), на її індивідуальній психології, особистісних аспектах діяльності. Ці методи покликані забезпечити особистий психологічний комфорт особи через управління інтересами, потребами, емоціями, емоційним інтелектом, мотивацією, поведінкою, стресостійкістю тощо. Вони засновуються на індивідуальних підходах та інструментах впливу. Метою застосування психологічних методів є забезпечення індивідуальної психологічної підтримки, психологічної мотивації працівника до продуктивної праці та трудової самореалізації, подолання індивідуальних психологічних труднощів.

Економічні та фінансові методи впливу тісно пов'язані між собою, можуть одночасно використовуватися як для формування зовнішніх умов діяльності, так і для врегулювання внутрішнього середовища, адже включають макро— та мікроекономічні аспекти. Однак ці дві групи методів мають певні особливості й відмінності. Так, економічні методи впливу сто-

суються як економічної діяльності в цілому, так і регулюють взаємодію між суб'єктами господарювання, державою та усіма іншими економічними агентами. Мета їх застосування полягає у забезпеченні ефективності господарської діяльності та її адаптації до умов бізнес-середовища, зміцненні ринкових позицій бізнесу. Ці методи сфокусовані на утворенні умов та оптимізації господарської діяльності, вони гнучкі та адаптивні, швидко реагують на коливання ринкової кон'юнктури, зміни в законодавстві тощо.

В свою чергу фінансові методи впливу зосереджені на управлінні фінансовими ресурсами, забезпеченні фінансової стабільності, оптимізації витрат та фінансових потоків, максимізації прибутку. Вони є відносно гнучкими й адаптивними, однак порівняно з економічними методами більш формалізовані, унормовані та стандартизовані. Фінансові методи впливають як на зовнішні аспекти функціонування бізнесу (через монетарну і кредитну політику, систему оподаткування, митно-тарифне регулювання, цінову політику тощо), так і на внутрішні фінансові аспекти суб'єктів господарювання (через бюджетування та фінансове планування, фінансовий аналіз, управління грошовими потоками та джерелами фінансування, управління капіталом, оптимізацію витрат тощо). Основною метою застосування фінансових методів є підвищення фінансової ефективності функціонування суб'єктів господарювання та досягнення достатнього рівня їх фінансової безпеки.

В межах кожного з наведених методів впливу можна виділити низку інструментів фінансового забезпечення для вирішення економічних конфліктів. Водночас окремі з таких інструментів належать до двох або більше груп методів впливу. Наприклад, такий інструмент, як розвиток соціальної відповідальності поєднує як соціальні, так і психологічні методи впливу. Інструмент "розвиток системи внутрішньої комунікації" ґрунтується на соціальних, організаційних, управлінських та часткового психологічних методах впливу. Інструмент "розвиток ринкових відносин в Україні в аспекті функціонування ринку землі" ґрунтується на правових, адміністративних та економічних методах впливу. Таких прикладів можна навести доволі багато.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У результаті проведеного дослідження обґрунтовано, що фінансова безпека суб'єктів

господарювання аграрної сфери формується як результат комплексного впливу взаємопов'язаних методів різної природи та рівнів застосування. Доведено доцільність систематизації методів впливу на фінансову безпеку за ознаками рівня реалізації та функціонального призначення, що дозволило виокремити правові, адміністративні та соціальні методи як інструменти формування зовнішніх умов фінансового забезпечення, організаційні, управлінські та психологічні як методи внутрішнього регулювання діяльності суб'єктів господарювання, а також фінансові та економічні методи як універсальні інструменти, що забезпечують реалізацію фінансового забезпечення на всіх рівнях економічної системи.

Встановлено, що ефективність впливу на фінансову безпеку визначається рівнем узгодженості, комплексності та адаптивності застосування зазначених методів, а також урахуванням галузевої специфіки аграрного виробництва, характеру економічних конфліктів і ступеня нестабільності зовнішнього середовища. Обґрунтовано, що інтеграція різнорівневих методів впливу забезпечує підвищення фінансової стійкості, ліквідності та результативності діяльності суб'єктів господарювання.

Література:

1. Василішин С. І. Обліково-аналітичне забезпечення в системі ризиків та загроз економічної безпеки аграрних підприємств України: монографія. Харків: Друкарня Мадрид, 2020. 419 с.
2. Танклевська Н. С., Мірошніченко В. О. Фінансова стійкість підприємств в умовах цифрової економіки. Бізнес Інформ. 2024. № 3. С. 249—255. URL: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-3-249-255>.
3. Журавльова І. В. Методологія оцінювання фінансового потенціалу підприємств в умовах інтелектуалізації економіки. Економіка та суспільство. 2023. № 48. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-48-77>.
4. Трусова Н. В., Гривківська О. В. Формування потенціалу фінансової безпеки суб'єктів аграрної бізнесу. Економіка. Менеджмент. Бізнес. 2020. № 1. С. 54—63. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/естебі_2020_1_10.
5. Амоша О. І., Булеєв І. П., Залознова Ю. С. та ін. Промисловість України 2014-2016: невикористані можливості, шляхи відновлення, модернізації та сучасної розбудови. Київ: Ін-т економіки промисловості НАН України. 2017. 553 с.

6. Інноваційна Україна 2020: національна доповідь / за заг. ред. В. М. Гейця та ін.; НАН України. К., 2015. 336 с.

7. Грішнова, О., & Марковець, Д. (2024). Цифровізація розвитку корпоративного людського капіталу: тренди, виклики, ефективність (на прикладі консалтингових компаній). Вчені записки Університету "КРОК", (1 (73), 28—39. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2024-73-28-39>

8. Федулова Л.І. Формування регіональних інноваційних систем у контексті принципів європейської інноваційної політики. Академічний огляд. 2014. № 1. С. 144—155.

9. Економічна безпека підприємства / А. М. Дідик, О. Є. Кузьмін, В. А. Ортинський, Г. В. Козаченко, Ю. С. Погорелов, О. В. Іллященко та ін.; за заг. ред. А. М. Дідика. Львів: НУ "Львівська політехніка"; ТЗОВ "Видавнича група "Бухгалтери України", 2019. 624 с.

References:

1. Vasylishyn, S. I. (2020), Oblikovo-analitychne zabezpechennia v systemi ryzykiv ta zahroz ekonomichnoi bezpeky ahrarnykh pidpryemstv Ukrainy [Accounting and analytical support in the system of risks and threats to the economic security of agricultural enterprises of Ukraine], TOV "Drukarnia Madryd", Kharkiv, Ukraine.

2. Tanklevs'ka, N. S. and Miroshnychenko, V. O. (2024), "Financial sustainability of enterprises in the digital economy", Biznes Inform, vol.3, pp. 249—255. URL: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-3-249-255>.

3. Zhuravl'ova, I.V. (2023), "Methodology for assessing the financial potential of enterprises in the context of the intellectualization of the economy", Ekonomika ta suspil'stvo, vol. 48. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-48-77>.

4. Trusova, N. V. and Hryvkivs'ka, O. V. (2020), "Building the potential for financial security of agribusiness entities", Ekonomika. Menedzhment. Biznes, vol. 1, pp. 54—63, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecmebi_2020_1_10 (Accessed 05 May 2026).

5. Amosha, O.I. Bulieiev, I.P. and Zaloznova, Yu.S. (2017), Promyslovist' Ukrainy 2014-2016: nevykorystani mozhlyvosti, shliakhy vidnovlennia, modernizatsii ta suchasnoi rozbudovy [Industry of Ukraine 2014—2016: unused opportunities, ways of recovery, modernization and modern development]; In: ekonomiky promyslovosti NAN Ukrainy, Kyiv, Ukraine.

6. Hejts, V.M. (2015), Innovatsijna Ukraina 2020 [Innovative Ukraine 2020], NAN Ukrainy, Kyiv, Ukraine.

7. Hrishnova, O., & Markovets', D. (2024), "Digitalization of corporate human capital development: trends, challenges, effectiveness (using the example of consulting companies)", Vcheni zapysky Universytetu "KROK", vol. (1 (73), pp. 28—39. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2024-73-28-39>

8. Fedulova, L.I. (2014), "Formation of regional innovation systems in the context of the principles of European innovation policy", Akademichnyj ohliad, vol.1, pp. 144—155.

9. Didyk, A. M. Kuz'min, O. Ye. Ortyns'kyj, V. L. Kozachenko, H. V. Pohorelov, Yu. S. And Illiaschenko, O. V. (2019), Ekonomichna bezpeka pidpryemstva [Economic security of the enterprise], NU "L'viv'ska politekhnika"; TzOV "Vydavnycha hrupa "Bukhhaltery Ukrainy", L'viv, Ukraine.

Отримано редакцією журналу / Received: 09.04.26

Професійно рецензовано / Revised: 04.05.26

Дата публікації / Published: 21.05.26

Журнал включено до переліку наукових фахових видань України (Категорія «Б») з

ЕКОНОМІЧНИХ НАУК та ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

(Наказ Міністерства освіти і науки України № 886 від 02.07.2020)

Спеціальності - 051, 071, 072, 073, 075, 076, 281, 292